

SLOVENŠČINA, 5. teden

PETEK, 17. 4. 2020

UČNA TEMA: BRANJE V NADALJEVANJIH, TEŽAVE IN
SPOROČILA PSIČKA PAFIJA

Pa smo že pri tretjem poglavju našega literarnega junaka Pafija.

Kot ponavadi se boste nekateri pridružili pri branju preko spleta. Tisti, ki se nam ne boste pridružili, pa lahko pravljico poslušate. Staršem bom poslala posnetek pravlјice. Če želite, pa jo lahko tudi sami preberete.

Po branju v zvezek za slovenščino napišite naslov Kako je mačka Margareta karala Pafija in kako je ta postal nesramen ter datum in zgodbico ilustrirajte.

Kako je mačka Margareta karala Pafija in kako je ta postal nesramen

Mačke so lepe nasploh, muca Margareta, ki je živala na Pafijevem dvorišču, pa je bila še posebej lepa. Imela je puhasto sivo dlako, vijolične oči in hodila je mehko in gibčno kot princeska. Pafi je bil majhen kuža, ki ni videl še kaj prida sveta, zato se mu je Margareta zdela nekaj najlepšega na svetu. Stal je tam in strmel vanjo: ali je mogoče, da ima oči kot vijolice? Margareta pa ni bila samo lepa muca, bila je tudi zahtevna muca in ni prenesla, da bi se kdo grdo obnašal. In kako tale Pafi bulji!

»Psiček!« je rekla visokostno. »Kako pa stojiš?«

In Pafi se je takoj zavedel, da ima tačke na O in prevelik trebušček.

Margareta je nadaljevala: »Poleg tega je nevljudno, da

tako strmiš v nekoga. Lepo vzgojena žival tega ne dela.«

Na, pa še to! Ne samo da je grd, še lepo vzgojena žival ni. Pafi je povesil repek in odhlačal stran.

Opoldne je gospodinja prinesla hrano in Pafi je to takoj zavohal, zato je pridrl kot vihar. Tekel je kar čez lužo, da je škropilo na vse strani in nekaj kapljic je padlo tudi na svilen Margaretino dlako.

»Psiček!« je spet rekla Margareta. »Zelo grdo je, da pacakaš po luži, kar poglej, kako si umazan. Poleg tega je skrajno nevljudno, da se ne oziraš ne na levo in ne na desno in škropiš tudi druge.«

»Kakšna butasta in nerodna žival sem,« je skrušeno pomislil Pafi in kar odšel. Še lačen ni bil več, gospodinja pa mu je vseeno nalila hrano v skledico. Pafi je bil nekaj časa hudo potr, potem pa se mu je le oglasila lakota. Še sreča, da je hrana v njegovi skledici! Pomočil je gobček vanjo in – čmonk čmonk čmonk – goltal hrano kot strojček.

Tam blizu je v sončni lisi sedela Margareta, vsa čedna in svilena, in spet začela karati Pafija.

»Psiček!« je rekla. »Kako pa cmokaš? Po vsem dvorišču odmeva! Lepo vzgojena žival vendar ne sme jesti kot pujs Štefan.«

Pafi je prenehal jesti in pogledal Margareto.

Ta pa je spet začela: »Psiček! Masten si okoli gobčka in ...«

Pafija je spet preplaval občutek, da je grd in neumen, poleg tega pa se mu je zbudila tudi ihta. Kakor se obrne, tej Margareti ni prav. Poleg tega mu je bil pujs Štefan zelo všeč, naj cmoka, kolikor hoče. In sploh – tudi butaste živali morajo živeti! »Tudi ti nisi tako lepa, kot misliš!« ji je zabrusil in ji pokazal jezik. Potem pa – čmonk čmonk čmonk – pojedel svojo hrano.

Hu, kako je bila Margareta užaljena! Tak majhen, bedast psiček, pa nobenega spoštovanja! Namesto da bi bil hvaležen, ko mu pripoveduje, kaj je prav! Dva dni sta Pafi in Margareta hodila drug mimo drugega, kot da sta iz stekla.

Ponoči tretjega dne pa je bila polna luna in Margareta je vsa gibčna hodila po svojih opravkih. Imela je nekakšne namene z neko neumno miško. Ampak zaradi lune tudi Pafi ni mogel spati – vse je bilo tako čudno lepo, vse je plaval v mlečno beli svetlobi, nebo se je spustilo prav do tal in Pafi se ne bi čudil, če bi mu zrasla krila. In ta občutek mu je priplaval prav do vrha smrčka, zato ga je dvignil in zatulil:

»AA-U, A-UUU
kaku je tu lepu!«

Pri tem je neumna miška hušknila nekam stran in Margareta se je zanjo obrisala pod nosom. Pfej, kako je bila jezna! Čisto je pozabila, da s Pafijem ne govori. »Poslušaj, psiček,« je jezno rekla. »Vsaka lepo vzgojena žival ponoči spi!«

»Saj ti tudi ne spiš!« ji je zabrusil Pafi.

Kaj si upa! Margareti je kar sapo vzelo in strupeno je re-

kla: »Kaj pa tuliš v luno! Luna je samo za lepe, ne pa za take navadne živali! Sploh pa se ne reče: kako je tu lepu! Butec oslovski!«

Pafija je zaščemelo prav na sredi srca in zakadil se je za Margareto, da je urno zbežala na svojih svilenih tačkah. In od tega dne se je vedno zakadil za njo, če je le zagledal njeno sivo dlako.

To je šlo zelo na živce koklji Karli, ki je tam okoli vzgajala svoja piščeta. Skušala je vzgajati tudi Margareto.

»Poslušaj, mačka!« ji je rekla. »Saj si taka kot kakšna furija. In kaj se kar naprej prepiraš s Pafijem, vihaš nos nad njim in sitnariš? Saj je s Pafijem lahko shajati, če nisi taka nesramna mačka. Vse to sploh ni dober zgled za moje piščance.«

Zdaj je tudi Margareto preplaval občutek, da je butasta žival, in tudi v njej se je zbudila ihta. »Tudi ti nisi tako pametna, kot se delaš! Zoprna stara koklja!« In je Karli pokazala jezik.

Zdaj je bila Karla užaljena. Ta mačka! Nobena spošto-

kla: »Kaj pa tuliš v luno! Luna je samo za lepe, ne pa za take navadne živali! Sploh pa se ne reče: kako je tu lepu! Butec oslovski!«

Pafija je zaščemelo prav na sredi srca in zakadil se je za Margareto, da je urno zbežala na svojih svilenih tačkah. In od tega dne se je vedno zakadil za njo, če je le zagledal njeno sivo dlako.

To je šlo zelo na živce koklji Karli, ki je tam okoli vzgajala svoja piščeta. Skušala je vzgajati tudi Margareto.

»Poslušaj, mačka!« ji je rekla. »Saj si taka kot kakšna furija. In kaj se kar naprej prepiraš s Pafijem, vihaš nos nad njim in sitnariš? Saj je s Pafijem lahko shajati, če nisi taka nesramna mačka. Vse to sploh ni dober zgled za moje piščance.«

Zdaj je tudi Margareto preplaval občutek, da je butasta žival, in tudi v njej se je zbudila ihta. »Tudi ti nisi tako pametna, kot se delaš! Zoprna stara koklja!« In je Karli pokazala jezik.

Zdaj je bila Karla užaljena. Ta mačka! Nobena spošto-

vanja ne čuti do matere štirinajstih piščancev, namesto da bi ji bila hvaležna, če ji pove, kaj je prav!

Vse to je opazoval majhen majceni mravljinec po imenu Drobni. On je imel o tem čisto svoje mnenje, ki ga je tudi povedal: »Jej, jej! Če nekomu rečeš, da je nesramen, postane v resnici nesramen. Ljube živali, kaj ne vidite tega?«

Ampak kdo pa še posluša takega majhnega majcenega mravljinca?

Vprašanja:

- ♥ Zakaj je Margareta karala Pafija?
- ♥ Kako se je Pafi ob tem počutil?
- ♥ Ali je bila Margareta prijazna?
- ♥ Kdo ji je povedal, da njeno obnašanje ni primerno?
- ♥ Ali ste vi vljudni in spoštljivi do drugih? (Staršev, bratcev, sestic, prijateljev, sošolcev ...).

Hitri in vedoželjni, lahko naredijo še naslednjo nalogo:

Odgovore na vprašanja tudi zapišete v zvezek za slovenščino. Pišete v celih povedih in pazite na veliko začetnico ter končno ločilo (piko).